

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szczepańska

Protokolant sekr. sąd. Simona Marcjanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Agnieszki Ostapowicz,

po rozpoznaniu dnia 27.10, 3.11.2015r, 12.01.2016r. sprawy

1. **L. S. (1), urodz. (...) w O., syna A. i J. z d. L.,**

2. **M. G. (1), urodz. (...) w O., syna P. i D. z d. S.,**

oskarżonych o to, że:

w dniu 23.01.2015r. na ul. (...) w O., działając wspólnie i w porozumieniu, używając wobec A. S. (1) przemocy w postaci uderzania pięściami po głowie, przewrócenia na ziemię i dalszego uderzania po ciele, usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się w posiadaniu pokrzywdzonego środków pieniężnych, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę obronną pokrzywdzonego i brak przedmiotów znajdujących się w sferze zainteresowania napastników,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§ 1 kk,

I. oskarżonego L. S. (1) uznaje za winnego dokonania zarzuczonego mu przestępstwa i za to z mocy art. 13§ 1 k.k w zw. z art. 280§ 1 kk, opierając wymiar kary o art. 14§ 1 kk w zw. z art. 280§ 1 kk przy zastosowaniu art. 4§ 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k, art. 70 § 1 pkt. 1 kk przy zastosowaniu art. 4§ 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego L. S. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech),

III. na podstawie art. 72§1 pkt. 4 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk zobowiązuje oskarżonego L. S. (1) do wykonywania pracy zarobkowej,

IV. na podstawie art. 46§ 2 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk orzeka od oskarżonego L. S. (1) na rzecz pokrzywdzonego A. S. (1) nawiazkę w wysokości 2000 zł. (dwóch tysięcy złotych),

V. na podstawie art. 66§ 1 i 2 kk i art. 67§ 1 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk, ustalając, iż oskarżony M. G. (1) w dniu 23 stycznia 2015r. na ul. (...) w O., łapiąc za odzież A. S. (1) i popychając naruszył jego nietykalność cielesną i czyn ten wyczerpuje znamiona art. 217§ 1 kk, postępowanie karne wobec tegoż oskarżonego warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku,

VI. na podstawie art. 67 § 3 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk zobowiązuje oskarżonego M. G. (1) do uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VII. zasądza od oskarżonych, po 1/2 od każdego z nich, na rzecz pokrzywdzonego A. S. (1) zwrot kosztów zastępstwa procesowego,

VIII. na podstawie art. 627 kpk i art. 629 kpk zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe – po 1/2 części od każdego z nich, w tym opłaty w kwotach: od oskarżonego L. S. (1) w kwocie 300 (trzysta) złotych, od oskarżonego M. G. (1) w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt VII K 474/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 23 stycznia 2015 r. L. S. (1) przebywał wraz z M. G. (1) na ul. (...), pomiędzy blokami (...). W pewnym momencie spostrzegł A. S. (1) idącego wraz z psem. Zapytał wymienionego czy pies, z którym idzie jest psem A., a następnie zaatakował go, uderzając pięściami po głowie, jednocześnie żądając wydania pieniędzy. W trakcie atakowania pokrzywdzonego przez L. S., stojący obok M. G. złapał za odzież i popchnął A. S.. A. S., w wyniku omawianego ataku został przewrócony na ziemię i nadal był uderzany przez L. S.. Ostatecznie L. S., z uwagi m.in. na postawę obronną pokrzywdzonego, nie dokonał zaboru pieniędzy.

Po całym zdarzeniu napastnicy oddalili się w stronę bloków przy ul. (...). A. S. o zaistniałym zdarzeniu poinformował Policję. W wyniku pobicia pokrzywdzony doznał urazu głowy.

(dowód: protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchaniu w charakterze świadka osoby zawiadamiającej A. S. k. 3, protokół przesłuchania świadka A. S. k. 33-37, 191-192, protokół przesłuchania podejrzanego L. S. k. 43-48, protokół przesłuchania podejrzanego M. G. k. 56-57, protokół przesłuchania świadka A. P. k. 11-12, 193, protokół oględzin miejsca k. 7-8, karta wypisowa ze szpitalnego klinicznego oddziału ratunkowego k.23-24, opinia biegłego B. Z. k. 102, 236)

Zarówno L. S., jak i M. G. formalnie w postępowaniu przygotowawczym przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu. Na rozprawie L. S. przyznał się jedynie w części, tj. do „obrony”, gdyż myślał, że pokrzywdzony chciał go zaatakować, zaś M. G. do czynu zarzucanego mu nie przyznał się. Podkreślił, iż jedynie: „chciał odciągnąć kolegę”.

Wyjaśnienia oskarżonych zasługują na wiarę jedynie w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. W szczególności podkreślić należy, iż wersja podawana na rozprawie przez L. S., który twierdził, iż jedynie podejmował działania obronne, gdyż myślał, że pokrzywdzony chce go zaatakować, jest co najmniej nielogiczna i wątpliwa w kontekście zarówno wcześniejszych wyjaśnień tegoż oskarżonego, jak i relacji współoskarżonego oraz pokrzywdzonego.

I tak, pokrzywdzony A. S. zasadniczo konsekwentnie wskazywał, iż w czasie objętym zarzutem wracał z psem ze spaceru, doszedł do klatki i wówczas podeszło do niego dwóch młodych mężczyzn. Oskarżony L. S. zapytał czy jest on od A., po czym kiedy pokrzywdzony zadał pytanie: „co chce od A.?” tenże oskarżony zaczął go uderzać pięściami w głowę (kilkanaście razy) i żądał od niego wydania pieniędzy. Z relacji pokrzywdzonego wynika, że drugi ze sprawców tj. M. G. złapał go za odzież i popchnął. Pokrzywdzony nie był w stanie jednoznacznie wypowiedzieć się czy tenże sprawca podejmował wobec niego inne działania. Podkreślił przy tym na rozprawie, iż po „przemyśleniu tych wszystkich faktów” jest pewien, iż żądanie wydania pieniędzy zostało wypowiedziane jedynie przez L. S., zaś M. G. po opisanym powyżej działaniu, sprowadzającym się do chwycenia za odzież i popchnięcia, przestraszył się zajścia i mówił do L. S. aby: „dał spokój, żeby przestał”.

A. S. wskazał, że w zaistniałym zdarzeniu nie zostały mu odebrane żadne rzeczy.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. S.. Relacja wymienionego jest logiczna i jasna. Nie nosi także cech tendencyjnego, bezpodstawnego obciążania oskarżonych – jak sugerował to oskarżony L. S.. Podkreślić w tym miejscu należy, iż

pokrzywdzony sam sprostował swoje zeznania w części dotyczącej udziału w przestępstwie M. G.. Przyznał, iż po analizie okoliczności nie jest w stanie w sposób pewny stwierdzić czy ten oskarżony także zadawał mu ciosy. Podał, iż jego pewność ogranicza się jedynie do wskazanego już powyżej zachowania M. G..

W kontekście powyższego zwrócić nadto należy uwagę na zeznania A. S. odnoszące się do początkowej bierności oskarżonego M. G. w zaistniałym zdarzeniu i późniejszego, niejako chwilowego jego udziału. Fakt ten również potwierdziły wyjaśnienia M. G. i L. S..

Relacja pokrzywdzonego koresponduje z jasnymi i logicznymi, a przez to wiarygodnymi zeznaniami świadka A. P.. Po opisywanym zdarzeniu na miejsce przybyli funkcjonariusze Policji. Funkcjonariusz A. P. (2), zeznał, że pokrzywdzony zgłosił pobicie przez dwóch mężczyzn, którzy żądali od niego pieniędzy. A. P. (3) zeznał również, że na ciele pokrzywdzonego widać było guza na czole, rozcięcie z lewej strony głowy i rozcięcie na czubku głowy, dodatkowo na śniegu, gdzie pokrzywdzony miał być pobity były widoczne krople krwi (k. 11-12).

W celu oznaczenia miejsca zdarzenia funkcjonariusze Policji dokonali oględzin miejsca zdarzenia, które oznaczono przy ul. (...) (k. 7-8).

O wskazanych powyżej obrażeniach pokrzywdzonego świadczy również Karta Wypisowa ze Szpitala (...) z dnia 24 stycznia 2015 r., która zawiera informacje, o tym, że A. S. doznał takich obrażeń jak: czaszkę bolesną opukowo, otarcie naskórka na grzbiecie nosa, otarcie naskórka okolicy czołowej i ciemieniowej lewej. Ponadto karta wskazywała stan pacjenta jako dobry, zaś pacjent wypisał się na własne żądanie przed zakończeniem hospitalizacji. (k.23).

Nadto obrażenia potwierdza opinia nr (...) z zakresu medycyny sądowej sporządzona przez lekarza medycyny sądowej B. Z. (2). We wnioskach wskazano, że A. S. doznał, obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy w kilkoma otarciami naskórka i bolesnością. Skutkiem powyższych było naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk. Obrażenia powyższe mogły powstać w okolicznościach podanych w kartach sprawy, tj. w wyniku uderzeń rękoma zaciśniętymi w pięści, kopnięć obutymi stopami i kontaktu ciała z twardym podłożem. Siła doznanych urazów była niewielka. W trakcie zdarzenia – w ocenie biegłego - A. S. nie był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia ani nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub 157§1 kk (k.102), co z kolei miało istotne znaczenie przy ocenie przedmiotowego działania M. G., rozpatrywanego także w kontekście znamion przestępstwa z art. 158§ 1 kk.

Sąd uwzględnił opinię biegłego B. Z., który swoje stanowisko podtrzymał konsekwentnie składając na rozprawie ustną opinię uzupełniającą. Biegły w sposób jasny i logiczny uzasadnił swoje stanowisko i końcowe wnioski opinii, która stała się jasna, pełna i pozbawiona sprzeczności.

Należy również nadmienić, iż w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego, na okoliczność znajomości L. S. i M. G. został przesłuchany M. A.. Świadek ten w początkowej fazie postępowania przygotowawczego twierdził również, iż po zdarzeniu widział prawdopodobnych sprawców przestępstwa odjeżdżających z ul. (...) samochodem (k.21-22). Świadek ten jednak zeznał, iż nie zna podejrzanych, zaś osoby odjeżdżające pojazdem nie były sprawcami przestępstwa. Z tego względu Sąd uznał, iż zeznania wymienionego zasadniczo nic istotnego w sprawie nie wniosły.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego L. S. nie budzi wątpliwości, zaś przypisane mu przestępstwo wyczerpuje dyspozycje art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk. Oskarżony bowiem bezpodstawnie zaatakował pokrzywdzonego i stosując opisaną powyżej przemoc żądał wydania pieniędzy, do zaboru których ostatecznie nie doszło.

Odnosząc się zaś do oskarżonego M. G. - Sąd na podstawie oceny całokształtu materiału dowodowego zmienił opis i kwalifikację prawną czynu zarzucanego w akcie oskarżenia M. G., uznając, iż tenże oskarżony swoim działaniem nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk. W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu nie wykazano, aby oskarżeni działali w ramach łączącego ich porozumienia zarówno przed czynem, jak i w trakcie jego trwania. Oskarżeni nie porozumiewali się wcześniej co do ewentualnego ataku na

pokrzywdzonego i tym bardziej – co do zaboru pieniędzy czy innych rzeczy. Oskarżony M. G. początkowo nie brał udziału w ataku na pokrzywdzonego. Przebywając w towarzystwie (...). S. nie był także w stanie przewidzieć jego postępowania, a co za tym idzie mieć świadomości, iż wymieniony będzie domagał się od pokrzywdzonego wydania pieniędzy. W tej sytuacji nie jest możliwe przypisanie M. G. akcji sprawczej, rozpoczętej i kontynuowanej przez L. S.. W ocenie Sądu, mając nadto na uwadze treść wniosków opinii biegłego B. Z., uzupełnionej na rozprawie, nie ulega jednak wątpliwości, że M. G. łapiąc za odzież i popychając pokrzywdzonego naruszył jego nietykalność cielesną, a tym samym dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 kk.

Wymierzając kare oskarżonemu L. S. Sąd miał na uwadze charakter i okoliczności czynu, uprzednią niekaralność oskarżonego.

W omawianej sytuacji w ocenie Sądu zasadnym jest przyjęcie, iż wobec tegoż oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca przyjęcie, iż orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Z tych przyczyn Sąd warunkowo zawiesił wobec oskarżonego wykonanie kary na okres próby 3 lat.

W celu oddziaływania wychowawczego na oskarżonego w czasie okresu próby Sąd zobowiązał L. S. do wykonywania pracy zarobkowej. Ponadto orzeczony obowiązek, w ocenie Sądu, spowoduje poprawę sytuacji materialnej, a tym samym życiowej oskarżonego, co ma wspomóc go w przestrzeganiu porządku prawnego w przyszłości.

Mając na uwadze charakter działania oskarżonego L. S. i rozmiar krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonemu, któremu wymieniony zadał kilkanaście uderzeń pięścią, powodując wskazane przez biegłego w opinii obrażenia, Sąd orzekł od tegoż oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w wysokości 2000 (dwóch tysięcy złotych).

Mając na uwadze całokształt okoliczności podmiotowych oraz przedmiotowych sprawy Sąd rozstrzygając w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu M. G. doszedł do przekonania, iż wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość przedmiotowego czynu nie są znaczne.

W powyższym zakresie uwzględniono w szczególności charakter i okoliczności czynu, sposób działania oskarżonego.

Sąd miał na uwadze także uprzednią niekaralność oskarżonego.

W tych warunkach, w ocenie Sądu, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, młody wiek, jego dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Ustalając wymiar okresu próby Sąd doszedł do przekonania, iż określenie tegoż okresu na jeden rok będzie adekwatne w kontekście wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na oskarżonego.

W ocenie Sądu zasadnym jednocześnie było orzeczenie wobec oskarżonego, jako realnej dolegliwości, pozwalającej odczuć w sferze materialnej naganność przestępnych poczynań, świadczenia pieniężnego. Wysokość tegoż świadczenia Sąd ustalił stosownie do okoliczności sprawy i sytuacji majątkowej oraz osobistej oskarżonego.

Orzekając o konsekwencjach prawnych przypisanych oskarżonym czynów Sąd zastosował art. 4 § 1 kk albowiem przepisy ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynów przez oskarżonych były względniejsze dla sprawców aniżeli przepisy obowiązujące w dacie orzekania o ich odpowiedzialności karnej. L. S. i M. G..

O kosztach sądowych oraz o wydatkach poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego orzeczono na podstawie przepisów powołanych w punkcie VII i VIII wyroku.